

Název práce: Olomoucký biskup Pavel z Miličína, jeho původ, kariéra a postoj v brněnských a jihlavských jednáních o kompaktáta

Autor práce: Lukáš Czopik

Jméno a příjmení oponenta: doc. PhDr. Tomáš Velímský, CSc.

Aktuálnost zvoleného tématu:

Marc Bloch v *Obraně historie* napsal: *Předmětem historie jsou z podstaty věci lidé. Zabývat se konkrétními jedinci a jejich rolí v dějinách je proto bezpochyby potřebné a důležité.*

Slovní hodnocení (teoretická a metodologická východiska, kritická analýza, vlastní přínos práce):

Práce se zabývá osobou olomouckého biskupa Pavla z Miličína. Autor nastiňuje historii jihočeského rodu nižší šlechty, z něhož Pavel pocházel, doložitelného od poslední čtvrtiny 13. století, jakož i jeho přechod na Moravu o sto let později. Popis rozrodu by rozhodně usnadnilo genealogické schéma. Nejstarší informace o samotném Pavlovi je až z roku 1407, kdy již byl farářem ve vsi Studené, ležící na moravsko-české hranici (dnes v okrese Jindřichův Hradec, autor ovšem tuto informaci neposkytl). Pavel tedy již měl dosáhnout potřebného věku třiceti let. Zároveň ale chybí jakákoliv možnost z pramenů zjistit, kde a jakým způsobem Pavel nabyl vzdělání a jaké byly samotné počátky jeho životní dráhy jakožto duchovního. Několik málo dalších zpráv z doby před rokem 1420 se dotýká majetkových záležitostí Pavla a jeho staršího bratra Oldřicha. Pavel poté začal zřejmě působit v pražské katedrální kapitule, ale doložit to lze teprve pro rok 1431, kdy s kapitulou pobýval v Žitavě a byl již jejím proboštem. Olomouckým biskupem byl zvolen na podzim 1434 a sehrál pak důležitou roli v jednáních představitelů katolické církve na Moravě s legáty bazilejského koncilu o kompaktáta, nejprve v Brně, v roce 1436 pak v Jihlavě. Autor je solidně obeznámen s prameny a literaturou, jež se k tématu práce váže. Zároveň však nepracuje důsledně s primárními prameny, zejména pokud jde o zmíněná brněnská a jihlavská jednání, cituje výhradně informace z již existující literatury. Další biskupovy životní osudy práce nesleduje, odkazuje na autorovu baka-lářskou práci a základní údaje uvádí v resumé.

Vlastní přínos práce: Autor vyvrací v literatuře se opakující mylné ztotožnění rodů z Miličína a z Talmberka a logicky vysvětluje, jak k tomuto omylu došlo.

Práce s prameny a literaturou (aktuálnost, vhodný výběr titulů, citace):

Již jsem uvedl, že autor je solidně obeznámen s prameny a literaturou, slabinu však spatřuji v nedůsledném citování primárních pramenů a spoléhání se na informace z již existující literatury. Autor nepoužívá v poznámkách citační usus ČČH, ale ani způsob, kterým cituje, nedodržuje vždy důsledně. Hned na s. 1 v pozn. 2 uvádí zmatečně práce Jurokovu a Elbelovu dvakrát. V některých případech nepoužívá zkrácenou citaci, zbytečně opakuje plnou citaci např. v poznámkách 26 a 27. Ne vždy je také v poznámkách sjednocena interpunkce.

Formální náležitosti textu (gramatika a stylistika, grafická úprava):

Největší slabinu práce vidím v její jazykové úrovni. Vyskytují se gramatické chyby v užívání shody podmětu s přísudkem v minulém čase. Drhne syntaxe, kde jsou častá vyšinutí z pádových a předložkových vazeb, takže věty v dané podobě leckdy ztrácejí smysl. Výrazné jsou stylistické nedostatky, které vedou až ke zmatení podávané informace. Na s. 9 nahoře formulace např. vyznívá tak, že to byli legáti, kdo žádali Pavla z Miličina a další moravské duchovní, aby na Moravě nebylo povoleno přijímání podobojí, zatímco tomu bylo obráceně.